

- 1) Genstande, der er frembragt ved en strafbar Handling eller har været brugt eller bestemt til at bruges ved en forsættelig Lovovertrædelse, for saa vidt de tilhører nogen for Gerningen ansvarlig;
- 2) Genstande, der maa anses bestemt til at tjene et forbrydersk Formaal, naar deres Inddragelse af Hensyn til Retssikkerheden findes fornøden;
- 3) det ved en strafbar Handling indvundne Udbytte, for saa vidt ingen kan gøre retsligt Krav derpaa, eller et Beløb, der skønnes at svare dertil.

Stk. 2. Politiet træffer Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de i Medfør af Nr. 2 inddragne Ting. Iøvrigt bliver det inddragne, for saa vidt nogen har lidt Skade ved den strafbare Handling, og Erstatning ikke paa anden Maade kan faas hos den skyldige, at anvende til Dækning af Erstatningskravet, saaledes at dette gaar forud for Statens Krav.

§ 81.

Stk. 1. Naar nogen for en Forbrydelse, begaaet efter det fyldte 18de Aar, dømmes til Tugthus eller Fængsel eller til Indsættelse i Arbejdshus eller til at tages i Sikkerhedsforvaring i Medfør af § 71, og han ved sin Handling findes at have gjort sig uværdig til sine Medborgeres Agtelse, bliver ved Dommen de borgerlige Rettigheder at frakende ham. Derved bortfalder Retten:

- 1) til offentlige Tjenester og Hverv, som han beklæder, samt til at opnaa Ansættelse i saadanne;
- 2) til at stemme og vælges ved offentlige Valg;
- 3) til at virke som Dispachør, Mægler eller autoriseret Translatør, som Læge, Dyr-læge eller Jordemoder, som Landinspektør, som Bestyrer af eller Lærer ved Opdragelseshjem samt Skoler for Børn og unge Mennesker, som Lods og iøvrigt i Stilling eller Hverv eller ifølge Næringsadkomst, hvis Opnaaelse eller Udøvelse i Lovgivningen er betinget af hæderlig Vandel, Uberygtethed eller anden tilsvarende Bestemmelse;
- 4) til Pension, Understøttelse eller anden Ydelse af det offentlige, hvis Opnaaelse eller Nydelse i Lovgivningen er betinget af, at vedkommende ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller anden tilsvarende Bestemmelse.

Stk. 2. Fradømmelsen af de borgerlige Rettigheder sker for et ved Dommen bestemt Tidsrum. Saafremt Straffen ikke naar 1 Aars Fængsel, kan Fradømmelsen ikke ske for længere Tid end 5 Aar.

Stk. 3. Er der i Lovgivningen fastsat særlige Betingelser for Fortabelse af de i Stk. 1 under 1—4 nævnte Rettigheder, eller er der truffet særlige Bestemmelser om Fortabelsens Varighed eller Virkninger iøvrigt, kan Frakendelse kun ske overensstemmende med disse Regler.

Stk. 4. Rettighederne fortabes fra den Dag, da Dommen bliver endelig.

Stk. 5. Tiden, for hvilken Rettighederne fradømmes, regnes fra den Dag, da Straffen er udstaaet, forældet eller eftergivet eller, da Domfældte er blevet endelig løsladt fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Er hele den idømte Straf anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, regnes Tiden fra den endelige Doms Afsigelse.

§ 82.

Stk. 1. Har nogen paa strafbar Maade forset sig i en af de i § 81, Nr. 1 og 3 nævnte Virksomheder eller i nogen Stilling, hvortil kræves særlig Prøve, og derved vist sig uskikket til at beklæde saadan Stilling eller uværdig til den for samme fornødne Tillid, kan Retten til at udøve Virksomheden eller Stillingen frakendes ham enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.